

מסורת הש"ס

(א) נדה מכ: ע"ש.
(ב) סנהדרין ד. נזיר לח.
(ג) [ודף מט: נג: ג] [לעיל
ספ. ג] ד' [לקמן עד: קכט. ג].
(ד) [ג"ל דהיה אמינא].
(ו) [הייט צומע אכל] (ז) גי
ר"מ ופשוט.

תורה אור השלם

1. וכל אשר יגע על פני
השדה בחבל חרב או
במת או בעצם אדם או
בקבר יטמן שבעת
ימים: כמזכיר טו טז
2. כל דגננו במשקל
האדם אשר ימות ולא
יתקח את משקנו ו
יטמן ונכרתה ונפשו
ההוא ונשראלי כי מי
נדה לא דרך עליו טמא
יהיה עוד טמאנו בה:
כמזכיר טז יג
3. ועל כל נפשות מה לא
יבא לאביו ולאמו לא
טמא: ויבא כי לא

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | וְהָיָה דָּוִד הַבֶּרֶךְ מִנֶּגַע
נִבְלָה וְכִי אֵי נָמִי אִם יֵאָה.
מִלֵּה יֵאָה נִמְחָק. וְיִזְכַּר מִלֵּה
כִּי יִדְלָא כְּרִי חֲסִידָא לְקִטָּן
דְּקָ עָלֵי חֲסִידָא דְּנִשְׁבֵּר
מִתָּ לְבִי עֲשִׂיתָ עֲשִׂיתָ
יִשׁוּל יִשְׁעֵיךָ וּמִסְכָּר רִשְׁיָי
זֶה כִּרְכֵּשׁ שֶׁסְּדֻלְיָי נָמִי
בְּלִבִּי נִשְׁבֵּר מִי וְדִוְרִי;
ב | רֹחֵם דָּוִד (נִשְׁמָח)
הַקִּיָּס) כִּי קִלְמָר וְכִי
חֲתָה אֲנִישׁ שֶׁל חֲסִידָא
וְכִי כִּי;

מוסף דע"י

[illegible]

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

והא עובר ופסח. דקמחי מחגי' יהיה טמאה שבעה והאשה טהורה:
וקמחתי' הוא עובר לחי'. ש"מ דעומחא דלשה טהורה משום מגע
בית הקדרים הוא ולו' משום בלע: **שבעה אין סופס ללש.** בתמיה:
וטמאה זו דמיה. מאי איני' מדברי פורה. ל"ל למימר כולי האי
לימא טמאה זו דברי סופרים משום

והא עובר וחיה דכשתי טבעות דמו וקא
מטמא לה עובר לחיה אמר רבה שאני עובר
הואיל וסופו לצאת אמר רבא עובר סופו
לצאת טבעת אין סופו לצאת אלא אמר רבא
פומבדיתאי ידעי טעמא דהא מילתא ומנו
רב יוסף דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל "טומאה זו אינה מדרבי תורה אלא
מדרבי סופרים מאי אינה מדרבי תורה אלא
מדרבי סופרים דלא תימא אליבא דר' עקיבא
דאמר "עובר במעי אשה טמא אלא אפי' לר'
ישמעאל דאמר עובר במעי אשה טהור גזרו
בה טומאה מדרבנן מאי טעמא ⁶ אמר רב
הושעיא גזירה ⁶ שמו יוציא ולד ראשו חוץ
לפרוודור אי הכי אשה נמי אשה מרגשת
בעצמה ותימא לה לחיה טרידא מאי ר' ⁷
ישמעאל ומאי ר"ע דתניא יוכל אישר יגע על
פני השרה להוציא עובר במעי אשה דברי ר'
ישמעאל ר"ע אומר לרבנות גזולל דרופק ור'
ישמעאל גזולל דרופק הלכתא גמירי לה ור"ע
עובר במעי אשה טמא מדאורייתא מנא ליה
אמר ר' אושעיא אמר קרא ² הנוגע במת כנפש
איהו מת שכנפש של אדם הוא אומר זה עובר
שכמעט אשה ור' ישמעאל האי מביעי ליה
³ ילרביעית דם הבאה מן המת שטמא
שנאמר הנוגע במת כנפש האדם איהו נפש
של אדם שטמא הוא אומר זו רביעית דם
ור"ע למעמיה דאמר אף רביעית דם הבא
משני מתים מטמא באהל ⁴ דתניא ר"ע אומר
מגין לרביעית דם הבאה משני מתים
שטמא באהל שנא' ויעל כל נפשות מת לא
יבא שתי נפשות וישעור אהל: **מתני'** כהמה
המקשה לילד והוציא עובר את ידו וחכמה
ואח"כ שחט את אמו הבשר טהור ⁵ שחט את
אמו ואח"כ חתכה ⁷ הבשר מגע נבלה דברי
ר"מ וחכמים אומרים ¹ מגע טרפה שחטה

עובר מת נבלה גמורה היו האבר מאחר שלא טהרתו שחיטת
אחיו: **מגע ערסה שחוטא** שהשחיטה אע"פ שאינה מתרת
האבר בשרילה מטהרתו מידי נבלה ודורא כערסה שחוטא שאינה
מטמאה מן התורה כדמפרש ואזיל אלא מדרבנן במיקדשין:
מה

למלך: וזהו חיה ועובר רבשתי בטעות דמו. מה שפי' בקומתו
 יס וכן פי' בסמוך גבי לא חימה ממני ר' עקיבא היא וקשה נתי
 ה' טעורא משום טומאה בלועה היא וזיה היא כשמי בטעות: גז
 משמע דדוקא נקט ראשון וכן משמע בפי' יולא דופן (וזה ע"מ):
 וחדור דר' אושעיא כו' משמע דר' אושעיא נקט דוקא ראשון
 שנגעה בו או הקיטה דמו לאו טומאה בלועה היא וי"ל דגזירת ה'
 יחיה הוא דלר"י ר' ישמעאל לחדש טעמא מקרא דטעמיה פשוט
 לחד ור' עקיבא גמי לא פליג אלא בלועה אחי ידו וכן משמע דלא
 מדברי סופרים בלוי ממעי האטו הויא ידו אכל ו
 יא לחוד כלל היכי מוקמתא מתעמא ארבייה דמיה טעמא וקשה

[illegible]

עב.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פכיה מהל
טומאת מת הליכי:
לח ב מיי שם הלכה ח:
ב ג מיי פ"ב שם הל' טו
ט"ז נכ"ח:
מח ד מיי פ"ד שם הלכה
א:
מב ה ו מיי פ"ב מהל'
אבות הטומאה הלכה
ט:

שיטה מקובצת

א שְׁמָא יוֹצֵא וְלֹד רָשׁוּ
חוּץ לְמִדְבָּרָא. נִיב עִי
תוֹס' בְּמִדְבָּרָא דְּכִיב עִי:
ב לְרִבְעִית דִּם הִבָּא מִן
הַמֵּת. נִיב עִי תוֹס' מִנְחֹת
דְּךָ קִד עִי: **ג** מִטְמֵא
וְסִתְרָה בְּלוּעָה מִטְמֵא
רָשָׁה כְּעִיל:

דבינו גרשום

[illegible]

טקס